

ת"פ 1495/06/13 - מדינת ישראל נגד נאש שיר רשתי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 1495-06-13 מדינת ישראל נ' רשתי

בפני בעניין:	כבוד השופט עידו דרויאן מדינת ישראל
המאשימה	ע"י ב"כ עו"ד ביאלין אלעזר נגד נאש שיר רשתי
הנאשם	ע"י ב"כ עו"ד לאה סיגלר

גזר דין

ביום 25.2.15 הורשע הנאשם, לאחר ניהול משפט הוכחות, בעבירות הבאות, בגין מעשים שביצע בתקופות ובתאריכים שונים בין מרץ 2011 לאפריל 2013:

- א. קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 415 סיפא לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (17 עבירות);
- ב. זיוף מסמך בכוונה לקבל באמצעותו דבר, לפי סעיף 418 לחוק הנ"ל (3 עבירות);
- ג. שימוש במסמך מזויף, לפי סעיף 420 לחוק הנ"ל (3 עבירות);
- ד. גניבה, לפי סעיף 384 לחוק הנ"ל;

כתב האישום הוגש ביוני 2013, לאחר שכתב אישום קודם נמחק עקב אי-איתורו של הנאשם. מחמת עיכובים שונים ובהם חילופי ייצוג, נמסרה תשובת הנאשם לאישום ביוני 2014. הבאת הראיות החלה בנובמבר 2014 והצדדים סיכמו טענותיהם בדצמבר 2014.

לאחר הכרעת הדין הופנה הנאשם לעריכת תסקיר שירות מבחן, שהתקבל ביום 5.1.16. הטיעונים לעונש נשמעו בספטמבר 2016, מחמת דחיות שעיקרן בשל מצבו הנפשי של הנאשם, ושימוע גזר הדין נדחה לבקשת ההגנה.

מעשי הנאשם:

1. כמפורט בהכרעת הדין, בתקופות ובתאריכים שונים בין מרץ 2011 לאפריל 2013, נהג הנאשם להציג עצמו בפני ספקים שונים במצג שווא על מנת להביאם לספק לו את מבוקשו: בחלק מהפעמים הציג עצמו הנאשם

עמוד 1

כנציג של חברות אמריקאיות, ובפעמים אחרות הציג עצמו כקניין מטעם נספחת התרבות של ארה"ב בישראל, או כעובד בשגרירות ארה"ב בישראל או עבור משרד ההגנה של ארה"ב.

2. כמו כן, נהג הנאשם לבקש מחלק מהספקים לשלם להם בתשלומים נדחים, כפי שג דבריו בשגרירות או בחברות שבשמן כביכול רכש את השירות או המוצרים.

3. בעקבות מצגי השווא וטענות הכזב של הנאשם היו הספקים מספקים לו את מבוקשו, וזאת בטרם שילם להם תמורה. בשלב מסוים פורסמו מעלליו של הנאשם בתכנית "כלבוטק", וכן הגיעה המשטרה לבית הנאשם ותפסה רכוש. מספר ספקים הגיעו לבית הנאשם ונטלו בחזרה מוצרים שסופקו, ככל שעוד ניתן היה. כמפורט להלן, הצטמצם כך סך הנזק בפועל:

מוצרים ושירותים	ערך המרמה	נזק בפועל	הערות
כלי נגינה ואולפן הקלטות	84,590	84,590	לא הושבו
מוצרי מזון ובית	11,677	10,000	הושבו חלקית (שיעור)
רהיטי יוקרה	51,050	0	הושבו
שטיחים	83,214	83,214	הושבו פגומים
צמחים, חנות בהרצליה	4,900	4,900	הושבו פגומים
צמחים, חנות בת"א	5,000	5,000	לא הושבו
מזגנים	14,034	6,000	הושבו ונמכרו כמשומשים
תמונות	7,350	5,000	הושבו, ערך חלקי משוערך
ציוד אקוסטי	13,027	7,800	הושב חלקית (שיעור)
שואבי אבק	4,300	0	הושבו
גופי תאורה	23,725	0	הושבו
שירותי מוסך	6,118	6,118	
מצלמות אבטחה	46,830	5,000	עלות התקנה ופירוק
שירותי הובלה ואחסון	33,547	33,547	
שירותי תיווך	7,400	7,400	בהמרה לש"ח
תיקי יד	2,939	0	הושבו
מחשבים וציוד נלווה	16,000	16,000	לא הושבו
סך הכל	415,701	274,569	

4. למעשי המרמה של הנאשם נלוו מעשי זיוף של המחאות, בשלושה מקרים, כשאת אחת ההמחאות גנב מבית זוג דאז, גב' לין מוריץ;

5. כתוצאה ממעשי המרמה שנקט כלפי הספקים השונים, קיבל הנאשם במרמה מוצרים ושירותים בשווי כולל של **למעלה מ-415,000 ₪**. את מעשי המרמה ביצע הנאשם בנסיבות מחמירות שעיקרן שיטתיות הפעולה בה נקט והתמיד לאורך תקופה ובמספר רב של מקרים, התכנון והתחכום, והיקפי המרמה.

6. כתוצאה מחשיפת מעלליו של הנאשם, הצליחו חלק מהספקים להציל ולו חלק מהמוצרים שסיפקו, ואף זאת בהפסד של זמן עבודה, שכר לעובדיהם, תובלה, וכדומה. סך הנזק בפועל הינו לפחות **275,000 ₪**.

כלל מעשי הנאשם - "אירוע אחד" לעניין קביעת מתחם העונש ההולם:

1. סעיף 40 לחוק העונשין עניינו קביעת מתחמי עונש הולמים בגזר הדין כאשר בית המשפט הרשיע נאשם בכמה עבירות, כבעניינו, וקובע כדלקמן:

מיום 10.7.2012

תיקון מס' 113

ס"ח תשע"ב מס' 2330 מיום 10.7.2012 עמ' 105 (ה"ח 241)

הוספת סעיף 40

"(א) הרשיע בית המשפט נאשם בכמה עבירות המהוות אירוע אחד, יקבע מתחם עונש הולם כאמור בסעיף 40(א) לאירוע כולו, ויגזור עונש כולל לכל העבירות בשל אותו אירוע.
(ב) הרשיע בית המשפט נאשם בכמה עבירות המהוות כמה אירועים, יקבע מתחם עונש הולם כאמור בסעיף 40(א) לכל אירוע בנפרד, ולאחר מכן רשאי הוא לגזור עונש נפרד לכל אירוע או עונש כולל לכל האירועים; גזר בית המשפט עונש נפרד לכל אירוע, יקבע את מידת החפיפה בין העונשים או הצטברותם.
(ג) בגזירת העונש לפי סעיף זה, יתחשב בית המשפט, בין השאר, במספר העבירות, בתדירותן ובזיקה ביניהן, וישמור על יחס הולם בין חומרת המעשים ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג העונש, ואם גזר עונש מאסר - לבין תקופת המאסר שעל הנאשם לשאת."

2. הנאשם הורשע ב-17 עבירות מרמה, שבוצעו לאורך תקופה ממושכת, ושקורבנותיהן היו אנשים שונים שאין ביניהם כל קשר. לכאורה, המסקנה המיידית היא שיש לראות בכל מעשה "אירוע" נפרד ונושא נפרד לקביעת מתחם וגזירת עונש. למעשה, אין התשובה כה ברורה ומובהקת.

3. לשון החוק אינה קובעת מהו "אירוע", והפסיקה היא שנדרשה לסוגיה זו. כך, בהלכה מנחה שנפסקה בדעת רוב בע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מ.י. (2014) הועדף מבחן "הקשר ההדוק", שעיקרו - בחינת סמיכות הזמנים, ושאלת היות המעשים חלק מתכנית עבריינית אחת גם אם בוצעו לאורך זמן (וראו פירוט ודוגמאות בדברי הש' ברק-ארז, פסקאות 5-6; ובדברי הש' פוגלמן, פסקה 2). מבחן זה בודק למעשה את "עוצמת הקשר" בין מעשי העבירה הנפרדים, באספקלריה של התכנית העבריינית הכוללת^[1].

4. מבחן זה מותיר כר נרחב לשיקול הדעת השיפוטי, כפי שציין הש' רובינשטיין בדנ"פ 2999/16 מזרחי נ' מ.י. (2016):

מעשיו של העותר שלובים זה בזה, ופיצולם לאירועים שונים גורע מאופיים הייחודי של מעשיו כמכלול, ונכון לראותם כמסכת עבריינית אחת. ... לשאלה אימתי עסקינן באירוע אחד ואימתי במספר אירועים, כאשר עסקינן בפרשה פלילית רבת היקף, לא תיתכן "תשובת מחשב", והיא תלויה - גם בהגדרות המשוכללות ביותר - בנסיבות המקרה ובמבטו הכולל של בית המשפט על הפרשה. לשיקול הדעת נודע מקום מובהק, ובית המשפט ישקול אם צריך הוא להיכנס ל"פרטנות חשבונאית" או לקבוע שורה תחתונה ראויה.

5. בע"פ 5668/13 מזרחי נ' מ.י. (2016), בו הורשע הנאשם ב"הונאת פונזי" לאורך שנים וכלפי קורבנות רבים ושונים, קבע הש' סולברג, בהסכמת חבריו:

אכן, מעשיו של המערער נעשו ביחס לנפגעים רבים, בזמנים שונים, במקומות מגוונים בפרק זמן ממושך של כ- 5 שנים, ואולם על-פי מבחן הקשר ההדוק אין בכך כדי להפוך את מעשיו של המערער לאירועים נפרדים רבים. זוהי הונאת 'פונזי', וכך יש לראותה. תוצאה זו נתמכת גם על-ידי שיקולים מעשיים, שכן סיווג מעשיו של המערער כאירועים נפרדים היה מחייב את בית המשפט לקבוע למעלה משמונים (!) מתחמי ענישה נפרדים (לכל אחד מן הנפגעים), וקשה להלום תוצאה כזאת, הדורשת מטבע הדברים זמן שיפוטי ומשאבים רבים (ראו גם עניין ג'אבר, פסקה 7 לחוות-דעתה של השופטת ברק-ארז). הנה כי כן, מעשיו של המערער עולים כדי אירוע אחד, ובהתאם - יש לקבוע מתחם עונש אחד בלבד.

6. בע"פ 4527/14 פרינץ נ' מ.י. (2016), נדון עניינה של נאשמת שהורשעה ב-13 מעשי מרמה שבוצעו במהלך כשבע שנים: הנאשמת נטלה זהויות של נשים אחרות, ופעלה להוצאת תעודות זהות ומסמכים רשמיים אחרים הנושאים את שמן, פרטיות ואת תמונתה של הנאשמת. במסמכים המזויפים הללו השתמשה הנאשמת לביצוע פעולות מרמה והונאות שונות. אחד האישומים עסק בפרשת התחזותה של הנאשמת לרופאה המתמחה בריפוי חולי סוכרת. ככזו, "טיפלה" הנאשמת בעשרות פונים וגבתה מהם במרמה סכומי כסף גדולים. נקבע כי יש לראות באישום זה אירוע אחד רב עבירות ונפגעים, נושא למתחם עונשי אחד, "תוך מתן משקל בגזירת העונש בגדרו של המתחם בין היתר לריבוי העבירות ולריבוי קורבנות העבירות".

7. מכל מקום, לא ברור כלל כי נקיטת דרך של ריבוי מתחמים והטלת העונש כאחד, היתה מובילה לתוצאה שונה: כפי שנאמר בעניין ג'אבר ובפסקי-דין עוקבים, מקום שאירוע אחד כולל מספר "מעשים", התקרה העליונה במתחם הענישה הפוטנציאלי תיקבע לפי הצטברות עונשי המקסימום בכל אחד מה"מעשים" הכלולים ב"אירוע"; ועוד ראו הערת הנשיאה נאור ב"פ 5668/13 מזרחי הנ"ל:

לפי ההלכה הפסוקה, גם כאשר כמה מעשים נחשבים כחלק מאירוע אחד, הרי שבקביעת מתחם הענישה יש להתחשב במספרם ובחומרתם של המעשים (ראו, למשל: עניין ג'אבר, פסקה 9 לפסק-דינה של השופטת ד' ברק-ארז). כפי שהראה חברי, במקרה שלפנינו היקפן של העבירות, התכנון שאפיין אותן והנזק שהסבו לנפגעים רבים, מצדיקים שלא להתערב בגזר-דינו של בית המשפט המחוזי (ראו והשוו: עניין ג'סאר, פסקה 31 לפסק-דינה של השופטת ד' ברק-ארז). לכן, גם בהנחה שהייתה מתקבלת טענת המערער - שלפיה קביעה כי מדובר באירוע אחד תוביל לנקודת מוצא פחות מחמירה - אין בכך כדי לסייע לו בנסיבות העניין.

8. מאפיין מרכזי בפעילות העבריינית של הנאשם הינה החזרתיות. הנאשם פעל באותן שיטות כדי לשטות בקורבנותיו, לשם אותה תכלית, וניתן אפוא לראות בריבוי המעשים עבירות שבוצעו במסגרת תכנית עבריינית אחת, שהנן "אירוע" אחד. פירוק המסכת לגורמים בודדים וקביעת מתחם נפרד לכל אישום, יהיו מלאכותיים ויהיה בהם כדי להפחית מחומרת המעשים שנעברו.

9. העבירות העיקריות שביצע הנאשם הן עבירות המרמה, והעבירות הנלוות נועדו בעיקרן לשרת את תכלית המרמה.

10. אקבע אפוא מתחם עונשי הולם אחד לכלל מעשיו של הנאשם, בו יינתן ביטוי - בין היתר - לריבוי מעשי העבירה ולריבוי הנפגעים.

נסיבות הקשורות בעבירות - קביעת מתחם העונש ההולם:

1. הערכים החברתיים שנפגעו:

א. כפי שנפסק לא פעם, הערך החברתי עליו באה עבירת המרמה להגן הוא חופש ההחלטה, הפעולה והבחירה של המרומה, אשר נשלל ממנו עקב מעשה המרמה. הפגיעה בחופש הרצון של המרומה פירושה, שאילו היו נפרשות בפניו כל העובדות לאשורן, הוא עשוי היה לפעול אחרת מכפי שפעל. הערך המוגן בעבירת המרמה הוא ההגנה על חופש הרצון ושמירה מפני פגיעה בו בהתקיים קשר סיבתי בין פגיעה כאמור לבין קבלת הדבר שהתקבל במרמה (ע"פ 2333/07 תענך נ' מ.י. (2010), ע"פ 8573/96 מרקדו נ' מ.י. (1997), ע"פ 752/90 ברזל נ' מ.י. (1992));

ב. לעניין עבירות הזיוף והשימוש במסמך המזויף, הרי הושווה הן זו לזו בדברי המחוקק עצמו, והן מגינות על ערך הקרוב לזה המוגן בעבירת המרמה: העבירות הללו אוסרות למעשה את הטעיית הזולת תוך שימוש ב"מסמך", החפץ שבתרבותו הינו הסמן העיקרי לרצינות ואמינות ("מ"תביא פתק" ועד "איפה זה כתוב" והדברים ידועים). כלומר, הערך המוגן בעבירות אלו אינו רכוש-דווקא. בנוסף, ובשונה מעבירת המרמה, מדובר בעבירות שאינן תוצאתיות, כיון שהפגיעה בזולת נעשית בעצם הטעייתו, עוד לפני שנגזל או התקבל ממנו דבר. מכאן, שעבירות אלו מגנות אף הן על חופש הרצון, על יכולתו של אדם להחליט ולבחור דרכו מבלי שיוטעה באמצעות "מסמך" מזויף;

ג. עבירת הגניבה מגנה על זכויות הקניין והחזקה ברכוש;

ד. מעשי המרמה של הנאשם פגעו באופן מיידי גם בערכי הקניין, משהובילו להוצאת רכוש מידי בעליו תוך הסבת נזקים כלכליים כבדים;

2. מידת הפגיעה בערכים אלו היתה גדולה מאוד: כל אחד מהמרומים הולך שולל בתורו על-ידי הנאשם, שגזל כך שירותים ומוצרים בשווי ניכר. גם נזקים של אלפי ₪ בודדים שספגו המרומים 'הקטנים' - בעלי חנויות הפרחים, בעלת חנות התיקים, וכדומה - הנם מכה משמעותית לכל עסק שמחזורו קטן ורווחיו מצומצמים. עוד יש לציין, שגם לאחר חשיפת מעלליו של הנאשם בתכנית "כלבוטק" לא חדל הנאשם ממעשיו, אלא המשיך לבצע עבירות תחת סיפורי כיסוי אחרים.

3. המעשים היו פרי תכנון מדוקדק ומקדים, תוך יצירת מצג שווא הנסמך בין היתר על מסמכים שיצר הנאשם, והכל במטרה ליהנות מחיי שפע ומותרות שהנאשם לא יכול היה לממן בדרך כשרה. הנאשם עצמו הודה שמזה

שנים רבות - שלושה עשורים להערכתו - הוא נסמך על טוב ליבם של אחרים, וצבר כך חובות עתק של מאות אלפי ₪ [ת/8]. הנאשם איננו בלאנש דיבואה שנסמכה על טוב ליבם של זרים כדי לשרוד[2], אלא ניצל את הזולת באופן תדיר, חוזר ומחושב, תוך שימוש בתבונתו, בעורמתו, וביכולתו לצוד לבבות בחביבותו, כדי לחיות חיי מותרות ללא עמל.

4. שירות המבחן העלה בתסקירו, באופן זהיר ומסויג, את האפשרות שיש קשר בין מעשי הנאשם לבין אבחון המאוחזר כלוקה מהפרעת אישיות גבולית "כאשר לא ניתן לשלול מרכיב אפקטיבי בי-פולרי" [נע/5], אך לקישור זה אין סימוכין ממשיים. לכן גם אין בסיס לטענת ההגנה בדבר 'קירבה לסייג לאחריות פלילית', שהנה נסיבה מקילה בקביעת המתחם.

5. הנזק הממוני הפוטנציאלי שגרם הנאשם מגולם בסך המרמה הכולל, כ-415,000 ₪, שנגזל מבעלי עסקים ואנשי עמל. הנזק הממוני-הישיר הקונקרטי עומד על סך של לפחות 275,000 ₪, בהערכת-חסר ברורה.

6. מדיניות הענישה הנוהגת:

הנטייה הברורה והמובנת היא להחמיר בעונשיהם של עברייני מרמה, כשעבירותיהם מתאפיינות בריבוי, התמדה, חזרתיות, ונזק חמור, כפי שיראו דוגמאות אלו;

א. רע"פ 9944/16 **ברנס נ' מ.י.** (2016): סך כולל של כ-950,000 ₪ במעשי עבירה רבים - חמש וחצי שנות מאסר (לאחר קביעת מתחם שנע בין שנתיים לבין שש שנות מאסר);

ב. רע"פ 2374/14 **ושדי נ' מ.י.** (2014): סך כולל של כ-174,000 ₪ במעשי עבירה רבים - 36 חודשי מאסר (החמרת ערכאת הערעור, ועל-אף הליך שיקומי);

ג. רע"פ 2224/11 **חזיזה נ' מ.י.** (2011): סך כולל של כ-400,000 ₪ בחמישה מעשי עבירה, לאחר הודאה - 18 חודשי מאסר;

ד. עפ"ג 6257-09-15 **יעל נ' מ.י.** (2016): סך כולל של 345,000 ₪ בשמונה מעשי עבירה, כולל עבירות מס, לאחר הודאה - ארבע וחצי שנות מאסר;

ה. עפ"ג 14378-12-14 **ליכטנשטיין נ' מ.י.** (2015): סך כולל של 360,000 ₪ בשבעה מעשי עבירה, על בן 22 נטול עבר פלילי - 28 חודשי מאסר (לאחר קביעת מתחם שנע בין 24 לבין 50 חודשי מאסר)[3];

ו. עפ"ג 47238-07-14 **נ' איגאסי** (2014): סך כולל של כ-65,000 ₪ במאות שימושים בכרטיסי אשראי מזויפים, לצד ניסיון לקבל עוד כ-600,000 ₪ - 26 חודשי מאסר, לאחר קביעת מתחם שנע בין 24 לבין 48 חודשי מאסר (החמרת ערכאת הערעור);

ז. ת"פ 24617-09-15 **נ' אבראהים** (2016): סך כולל של כ-90,000 ₪ בשישה מעשי עבירה - 20 חודשי מאסר;

ח. ת"פ 46712-11-13 מ.י. נ' אוסטרובסקי (2014): סך כולל של כ-200,000 ₪ בתשע פרשות מרמה - חמש שנות מאסר (הופחת בהסכמה בערעור, משש שנות מאסר);

ט. ת"פ 8662-07-11 מ.י. נ' ראובן (2013): סך כולל של כ-167,000 ₪ ב-16 מעשי עבירה, לצד ניסיון לקבל עוד 88,000 ₪ - ארבע שנות מאסר;

י. ת"פ 1112-12-11 מ.י. נ' אמיר (2012): סך כולל של כ-243,000 ש"ח ב-14 מעשי עבירה - 7 שנות מאסר (ערעור שהגיש הנאשם נמחק בהמלצת ערכאת הערעור);

7. קביעת המתחם במקרה דנן תושפע אפוא מריבוי מעשי העבירה; ריבוי הנפגעים; חומרת הפגיעה בערכים המוגנים; התכנון, ההתמדה והחזרתיות; תקופת המעשים; סך הנזק המצרפי הפוטנציאלי, הוא השווי הכולל של המוצרים והשירותים שהתקבלו במרמה; סך הנזק המצרפי הקונקרטי, שהוא השווי הכולל של הנ"ל בניכוי (נדיב) של מה שהוחזר.

8. בהתחשב בכל אלו ובמדיניות הענישה הנוהגת, ייקבע מתחם העונש ההולם בין שנתיים לבין שש שנות מאסר, כעונש עיקרי.

נסיבות אישיות - קביעת העונש במתחם:

1. הנאשם יליד 1955, גרוש, אב לשני ילדים וסב לנכדים, המצוי בנתק ממשפחתו מזה שנים ארוכות.
2. לחובת הנאשם הרשעה אחת, ישנה מאוד ושאיננה מעניינת, ובגינה ריצה הנאשם עונש מאסר בן שנתיים בשנות התשעים[4]. לנאשם אין תיקים פתוחים.
3. הנאשם גדל והתחנך במשפחה נורמטיבית בבני ברק. הוא השלים 12 שנות לימוד, אולם על רקע מצב כלכלי קשה במשפחתו, נאלץ לצאת לעבוד על מנת לסייע בפרנסת הבית. הנאשם שירת שירות צבאי מלא, לאחריו שירת 10 שנים נוספות בשירות קבע.
4. בשנת 1982, במהלך מבצע "שלום הגליל", נפצע הנאשם [נע/2], ומאז לטענתו הוא סובל מהלם קרב, אם כי לא הוכר ככזה על ידי משרד הבטחון. על רקע פציעתו, סבל הנאשם מפוסט-טראומה והיה במעקב פסיכיאטרי אמבולטורי בין השנים 2005 - 2010 [נע/4]. כן טופל במסגרת נט"ל, מרכז לסיוע נפשי במצבי לחץ וטראומה [נע/3]. כאמור לעיל, אבחון פסיכיאטרי העלה כי הנאשם סובל מהפרעת אישיות גבולית "כאשר לא ניתן לשלול מרכיב אפקטיבי בי-פולרי" [נע/5].
5. אבחון פסיכולוגי ממאוס 2016 מצא כי אישיותו של הנאשם מתאפיינת בהפרעות מצבי רוח, דכאון חרדה, וקווים של הפרעת אישיות גבולית ונרקסיסטית. כן נמצאה הפרעה פוסט-טראומטית חמורה ומורכבת [נע/6]. כיום מצב רוחו של הנאשם ירוד, הוא במצוקה נפשית וסובל מהפרעת חרדה ודיכאון, ומסתייע בטיפול תרופתי נוגד חרדה [נע/7, מסמכים שצורפו לבקשת ההגנה מיום 12.2.17].
6. הנאשם למד ארבע שנים באקדמיה למוסיקה בירושלים, אולם אינו בעל תואר אקדמי. לאורך השנים עבד

הנאשם באופן לא קבוע כמלחין עצמאי. בהיותו בן 24 נישא הנאשם ונולדו לו שני ילדיו. לטענתו, משהתגרשו בני הזוג, גידל הנאשם את ילדיו בגפו. כיום, כאמור, נמצא הנאשם בנתק מילדיו וכן בנתק ממושך מאמו ומאחיותיו (אביו נפטר לפני מספר שנים).

7. בשנת 2000 קשר הנאשם קשר זוגי עם אזרחית אמריקאית שעבדה בסגל השגרירות. לדברי הנאשם, השניים התגוררו יחד והיו שותפים לניהול עסקי מוזיקה שונים. הקשר הזוגי נמשך עד שנת 2013, ובמהלכו בוצעו העבירות דנן.

8. הנאשם הגיע למצב של קריסה תפקודית בכל תחומי החיים, אך בשנים האחרונות הצליח להביא בהדרגה ליציבות יחסית באורח חיו, בסיוע גורמי רווחה. הנאשם מתגורר בגפו בדירת חדר שנשכרה בסיוע גורמי רווחה, לאחר תקופה ממושכת בה היה דר-רחוב, ומתקיים כיום מקצבת ביטוח לאומי ומנגינה ברחובות [נע/8]. הנאשם מצוי בהליכי פשיטת רגל וכבר ניתן בעניינו צו כינוס [נע/1]. הנאשם מגדל את כלבו, אליו הוא קשור מאוד וחרד מהפרידה ממנו ומגורל הכלב, אם יישלח למאסר, עניין שהובלט גם בדברו של הנאשם לאחר הטיעונים לעונש.

9. הנאשם עדיין אינו נוטל אחריות על מעשיו באופן מלא, ממזער את משמעותם וממזער את הנזק שגרם.

10. שירות המבחן סיכם את תסקירו בהתרשמות כי הנאשם הוא אדם מתוחכם ונבון[5], שמתמודד כנראה עם תוצאותיה של פגיעה נפשית מתמשכת. השירות לא הצליח לרדת לחקר עניינו של הנאשם, שמוסר נתונים שאינם ברי-בדיקה ושתיאוריו נתפסים כלא-מציאותיים. לכן השירות גם לא יכול להבין את מניעיו והתנהלותו של הנאשם, שמכחיש או ממזער את הבעייתיות בהתנהגותו. לכן, ועל-אף מאמצי הנאשם לייצב את חיו, לא יכול השירות לבוא בהמלצה טיפולית בעניינו.

11. העו"ס המטפל בנאשם וכן הפסיכולוג המאבחן הביעו חשש לאבדן הישגיו השבריריים של הנאשם בייצוב חיו, אם יישלח לכלא [נע/6, נע/8].

12. אין ספק, כי עונש מאסר יקשה מאוד על הנאשם: בגילו ובמצבו הנפשי, ריצוי המאסר יהיה קשה במיוחד. בנוסף, נראה כי שיקום חיי הנאשם לאחר המאסר ולו על-דרך השגת יציבות כלשהי, תהא משימה קשה. הנאשם אינו בקשר עם משפחתו, וזו לא תינזק אפוא ממאסרו.

13. הנאשם לא ניזוק עד-עתה ממעשיו, למעט הליכי המשפט נגדו שגורמים לו לחרדה המתעצמת ככל שהם מתקרבים לסיומם.

14. הנאשם אינו נוטל אחריות על מעשיו באופן מלא (למעט הודאה באישום הראשון כבר בתשובה לכתב האישום): כך התרשם שירות המבחן, וכך עולה גם מדבריו הנרגשים לאחר הטיעונים לעונש. בנסיבות הנאשם, החסר-כל, אין לדבר על ניסיונות פיצוי והשבה מצדו;

15. הנאשם לא הורשע בביצוע עבירות שנים ארוכות, אך על-אף עברו הפלילי הנקי, לא ניתן להתעלם מאורח חיו הנצלני לפי דבריו שלו, כמובא לעיל.

16. אתן משקל מלא, לזכות הנאשם, למצבו הנפשי ולמשמעות הטראומה שעבר בעת שירותו הצבאי (למרות ספקות ממשיים), ואף לחלוק הזמן מעת ביצוע העבירות.

17. סיכומם של דברים, לפי שורת הדין לא זכאי הנאשם להתחשבות יתירה ומן הראוי היה למקם עונשו במרכזו של מתחם העונש ההולם. אלא, שסוף-דבר מדובר באדם כבן 62, ערירי-למעשה, חולה וחסר-כל, הסובל מבעיות נפשיות, שתקופת המאסר תהא עבורו קשה במיוחד. לנוכח זאת, אמקם עונשו בתחתית המתחם.

18. באשר לעיצומים כספיים: אין כל תועלת בחיוב הנאשם בפיצוי הניזוקים, והנאשם לא יוכל לעמוד בכל קנס.

אני גוזר אפוא על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. שנתיים מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו בתיק מ"ת 1508-06-13 מיום 26.5.13 ועד ליום 11.7.13, ובתיק מ"י 8019-12-11 מיום 7.12.11 ועד ליום 8.12.11, ואפילו יראו רישומי שב"ס אחרת;
- ב. שנת מאסר על-תנאי למשך שנתיים מיום שחרורו, שלא יעבור עבירה שיש עמה יסוד של מרמה, תחבולה או זיוף;
- ג. שלושה חודשי מאסר על-תנאי למשך שנתיים מיום שחרורו, שלא יעבור עבירת רכוש מכל סוג, למעט עבירה שיש עמה יסוד של מרמה, תחבולה או זיוף;

הוראות נלוות:

- א. מוצגים, פרט לכסף, יועברו להכרעה פרטנית של קצין משטרה;
- ב. עותק גזר הדין יועבר לידיעת שירות המבחן;
- ג. **תשומת לב שב"ס** למצבו הנפשי של הנאשם, המטופל תרופתית נגד חרדה;

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתן היום, ג' אדר תשע"ז, 01 מרץ 2017, במעמד הצדדים.

- [1] הניסיון המצטבר והקשיים שהתגלו בזיהויים של "אירוע" ושל "מעשה" הובילו להגשתה של הצעת חוק העונשין (תיקון מס' 128) (הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה), תשע"ו-2016 **הצ"ח** 1052 (27.6.16);
- [2] טנסי ויליאמס, **חשמלית ושמה תשוקה** (1945), תמונה אחרונה;
- [3] ת"פ 55303-12-13 מ.י. נ' ליכטנשטיין (2014);
- [4] עניין זה העלים הנאשם מכל גורמי הטיפול והאבחון;
- [5] בשונה מתוצאות האבחון הפסיכולוגי, בו נמצא כי לנאשם אינטליגנציה בתחום הנורמלי-נמוך;